

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 256/2012-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť F. Š., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Ro 699/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. Š. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. marca 2012 doručená sťažnosť F. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Ro 699/2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 25 Ro 699/2011 sa návrhom doručeným okresnému súdu 12. mája 2011 sťažovateľ domáhal vydania európskeho platobného rozkazu, ktorým by okresný súd uložil odporcovi povinnosť uhradiť mu 9 000 000 €. Podľa sťažovateľa okresný súd okrem jedinej výzvy, ktorou ho vyzval na preukázanie jeho osobných a majetkových pomerov, na ktorú sťažovateľ reagoval podaním 24. augusta 2011, nevykonal vo veci žiadny ďalší procesný úkon. Sťažovateľ tvrdí, že v dôsledku uvedeného laxného postupu okresného súdu sa neustále prehľbuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie konania.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Od uvedeného dátumu, tj. od 24.08.2011 v spise nebol uskutočnený žiadny ďalší úkon smerujúci k vydaniu európskeho platobného príkazu a to aj napriek tomu, že sa jedná o skrátenú formu konania, ktorá má urýchľovať vymožitelnosť práva v slovenskej republike.

...

Po osobnom nahliadnutí navrhovateľa do spisu dňa 01.03.2012, navrhovateľ našiel na čísle listu 35 výzvu zo dňa 28.02.2012 o tom, že má súdu do 15 dní od doručenia výzvy predložiť vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov. Tuná podotýkame, že uvedené tlačivo už bolo súdu doručené na základe výzvy zo dňa 22.07.2011, ktorá bola navrhovateľovi doručená dňa 15.08.2011 a svoju povinnosť si navrhovateľ splnil osobným podaním dňa 24.08.2011.

Od doručenia potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov, t.j. od 24.08.2011 súd v spise nevykonal žiadny relevantný úkon a výzvu zo dňa 28.02.2012 považujeme za prejav neznalosti spisu pridelenému zamestnancovi súdu.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa zakotvené v článku 46 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je nečinnosťou Okresného súdu Bratislava IV porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky nariaďuje Okresnému súdu Bratislava IV., aby vo veci vedenej pod sp. zn. 25Ro/699/2011 konal a rozhodol.

3. *Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie podľa úvahy Ústavného súdu Slovenskej republiky.*

4. *Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Bratislava IV povinný vyplatiť k rukám advokáta JUDr. M. Š., B. “*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Ro 699/2011 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 1 v spojení s čl. 46 ústavy.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci (m. m. IV. ÚS 74/05).

V súvislosti s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov má sťažovateľ s účinnosťou od 1. apríla 2005 možnosť ako účinný prostriedok nápravy využiť sťažnosť adresovanú predsedovi všeobecného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05, IV. ÚS 74/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prieťahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Preto ústavný súd o sťažnosti, ktorou je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd z listu predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr 3237/2012 z 1. júna 2012 zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (princíp subsidiarity) nevyužil možnosť podať predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prieťahy

v konaní podľa zákona o súdoch a ani nepreukázal, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti dospel k názoru, že nie sú splnené podmienky na jej prijatie na ďalšie konanie, a preto sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre jej neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2012